

Neinvazivne možnosti in metode reševanja težav otrok

Čedalje več je otrok, ki potrebujejo več pozornosti, imajo težave v razvoju, so bistri in inteligentni, vendar imajo težave pri prilagajanju ritmu, ki je zunaj sprejemljivih okvirov za celosten razvoj otroka, pravi Nataša Kos Križmančič, licencirana učiteljica in terapevtka obrazne refleksoterapije po metodi Lone Sorensen.

Težave otrok so vse bolj izrazite. Uveljavljen šolski sistem na otroka gleda zelo mehanistično – več in še več znanja. Metode, ki smo jih pri poučevanju uporabljali pred 50 ali sto leti, niso več aktualne, pravi sogovornica in dodaja: »Trebalo se bo prilagoditi potrebam prihodnjega gospodarstva in razvoja in tudi temu, kar človek je v svoji biti, saj je več kot samo telo. Človeka sestavljajo poleg telesnega tudi čustvena, psihična, duševna in energijska raven, kar sistem povsem zanemarja.« Otroci imajo preostale ravni še precej bolj poudarjene, zato je poudarek na celostnem razvoju še toliko pomembnejši.

Možgani se odzivajo na pozitivne sugestije

Starši, ki iščejo rešitve za težave svojih otrok, z obrazno refleksoterapijo dobijo celostno rešitev, saj terapevt upošteva vse vidike in pozna razvoj otrokovih možganov. Vedenjsko odstopanje otrok se v šolah (in tudi v veliko družinah) večinoma ocenjuje le kot vedenjski problem in »rešuje« s kaznijo. Vendar kazen ne deluje in s tem se zapletemo v začaran krog. Naši možgani se namreč odzivajo le na pozitivne sugestije.

Vzrok je lahko v neuravnoveženem delovanju notranje biokemije. Lahko le ena hormonalna žleza ne deluje optimalno ali še ni povsem razvita. Razlog je lahko tudi v tem, da en del možganov še ne deluje v harmoniji s preostalimi deli možganov, ker pri dotičnem otroku še ni pravi čas za razvoj tega dela. Vsak otrok se namreč razvija specifično, naš sistem pa zahteva enakost vseh otrok. Možgani vseh otrok se ne razvijajo skladno s šolskim kurikulumom, temveč skladno z individualnim notranjim ritmom.

Vzpostaviti je treba ravnotežje celotnega telesa na vseh ravneh

Z vzpostavitvijo ravnotežja v delovanju celotnega telesa in možganskih funkcij pridemo do zanimivih rezultatov, pravi Kos Križmančičeva. Otroci ni več nasilen, se lažje prilagaja okoliščinam, vzpostavlja nekonflikten stik z vrstniki, lažje se loti učenja brez prigovarjanja staršev, spremeni svoje vedenje v pozitivnem smislu, ker to zdaj zmore. Čeprav si je prej to želel, tega ni zmožel. Za nasilno vedenje ali zaprtost vase vedno obstaja vzrok, ki ni vedno v zunanjih okoliščinah, ki jih odrasli opazujemo, ampak v notranjem neravnovežju. To je lahko čustveno ali telesno pogojeno.

Terapevt z obrazno refleksoterapijo, ki je zelo kompleksna in hkrati sodobna metoda, ugotavlja neravnovežja in vzpostavlja ravnotežja, s tem nagovarja sodobne težave otrok, ki živijo v zelo kompleksnem svetu, precej kompleksnejšem, kot je bil čas njihovih staršev.

Terapevt je v sodelovanju s starši precej uspešnejši

Kos Križmančičeva pravi, da so rezultati zelo hitro vidni, vseeno pa terapija ni čarobna palčka. Potreben je določen čas, da možgani vzpostavijo nove možganske povezave, zato je v povprečju potrebnih od 10 do 12 terapij, ki se izvajajo enkrat na teden. Poudari pomen sodelovanja s starši pri otrocih, še posebej pri prehrani, ki ima v sodobni družbi res veliko neustreznih sestavin (konzervansi, predelana hrana, barvila, emulgatorji, intoleranca za laktozo ali gluten).

Priporoča, da starši skrbno bedijo nad prehrano vsaj v času izvajanja terapij, da se telo bojuje z manj ovirami. Terapije namreč delujejo med drugim tudi prek živčevja in v primeru ovirane transportne poti telo za doseg učinka potrebuje več terapij. Manj je ovir, boljši in hitrejši je učinek.

Nepravilna prehrana, onesnažen zrak in stres obremenjujejo naš organizem

Sogovornica opazi, da se otroci nekaterim staršem smilijo, ker ne smejo jesti določene hrane, ki jim je všeč, in to lahko zelo upočasnijo rezultate. Meni, da je še vedno premalo zavedanja, da je številnim otrokom hrana velika ovira, saj predelana hrana vsebuje sestavine, ki v otrokovo telo ne sodijo. Tega se navzven ne vidi, vendar povzročajo veliko motenj v delovanju črevesja ter imunskega, hormonalnega in tudi živčnega sistema.

Poleg tega živimo v onesnaženem okolju in motilce tudi vdihujemo. Stres, ki ga doživljajo otroci, vse težave še potencira. Tako ima že veliko otrok težave, ki jih zlasti učitelji večinoma spregledajo. Ker nimajo posodobljene izobrazbe, ne znajo opazovati in se pravilno odzvati, meni sogovornica. Enako velja tudi za starše. Svet se tako hitro spreminja, da niti strokovni delavci niti starši ne sledimo dovolj hitro, kaj vse se pri otrocih dogaja. S čedalje večjo uporabo elektronskih naprav zelo upada tudi koncentracija, tako pri otrocih kot pri odraslih.

Organizem odraslega človeka lahko delno pokompenzira nepravilno prehrano, medtem ko otrokov ne, saj še nima vzpostavljenih vseh mehanizmov. Nepravilna prehrana, ki določenemu otroku ne ustreza, ne vpliva nujno na »boleč trebušček«, temveč se lahko pojavi kot težava pri delovanju možganov – poslabšata se koncentracija, spomin, več je vedenjskih motenj. Odrasli imamo že dovolj razvito zavest, da se lahko naučimo vesti oziroma odzivati drugače, medtem ko otroci teh mehanizmov še niso razvili.

Čustvene ali vedenjske težave so le vrh ledene gore

Vse te motnje so rezultat notranjega neravnotežja. V bistvu ni pomembno, ali gre za neravnotežje na biokemični, telesni, psihični ali čustveni ravni, otroka je vedno treba gledati celostno. Tako terapevt gotovo najde vzrok in hkrati tudi rešitev za neravnotežje.

Otrokove čustvene ali vedenjske težave so takoj opazne navzven, vendar se moramo zavedati, da je to le vrh ledene gore in je spodaj še veliko več, česar s kaznijo ne bomo rešili. Usposobljen terapevt prepozna in uspešno rešuje vzrok.

Celoten članek si lahko preberete na povezavi: [Neinvazivne možnosti in metode reševanja težav otrok \(bhc.si\)](http://bhc.si)